

[Kjærbøl.]

Kommune, der fremtidig skal bære en overvejende Del af disse Institutioners Driftsudgifter, ogsaa faar Indflydelse paa, at nye Institutioner kommer til at ligge paa rette Sted.

Hvad endelig angaar § 1, Stk. 5, der handler om de saakaldte Etableringstilskud, kan jeg ogsaa tiltræde de foreliggende Bestemmelser; blot vil jeg saa kraftigt som muligt henstille, at Statens Etableringstilskud forøges betydeligt. Der er paa Finansloven for indeværende Finansaar til Etableringstilskud kun bevilget et Beløb af 100 000 Kr., og naar man tager i Betragtning, at vi har ca. 400 Institutioner for forebyggende Børneforsorg, og at mange nye Institutioner vil dukke op, nu da Eksistensvilkårene bliver taalelige, er det ganske nødvendigt, at der bevilges saa rigelige Midler, at Staten bliver sat i Stand til, ikke blot at afvikle de mange fuldt berettigede Tilskudsansøgninger, der paa Grund af manglende Penge ligger uekspererede, men ogsaa bliver i Stand til at yde en effektiv Støtte ved Oprettelsen af nye Institutioner. Jeg vil gerne have Lov at henlede Opmærksomheden paa, hvad Københavns Kommune i saa Henseende har gjort. Københavns Kommune har i adskillige Tilfælde ydet en virksom Støtte, naar Talen var om at oprette nye Institutioner, og har i adskillige Tilfælde ydet mere end Staten.

Med Hensyn til § 2 vil jeg blot bemærke, at jeg kan tilslutte mig den foreslaaede Form for offentligt Tilskud, da denne Tilskudsordning begrænses til 2 Aar, og forhaabentlig vil man i god Tid inden Udløbet af Lovens Gyldighedsperiode her i Rigsdagen faa Lejlighed til at drøfte den Indstilling om de fremtidige Tilskudsformer, der skal fremkomme fra det nedsatte socialministerielle Udvalg.

Sluttelig vil jeg gerne have Lov til at spørge den højtærede Arbejds- og Socialminister, om vi snart kan vente Forslag til Forbedring af Opdragelseshjemmenes økonomiske Forhold. Der blev i min Ministertid nedsat et Embedsmandsudvalg, som bl. a. skulde fremkomme med Forslag i saa Henseende, og dette Forslag blev afgivet den 5. Februar 1943 og er senere offentliggjort. Det forekommer mig, at Opdragelseshjemmenes økonomiske Forhold maa revideres, og at en Revision maa komme snarest. Deres Forhold er i Virkeligheden lige saa fortvivlede i økonomisk Henseende, som Forholdene endnu er i Institutionerne for den forebyggende Børneforsorg.

Arbejds- og Socialministeren har forleden

i en Udtalelse betegnet dette Lovforslag som en Revolutionering af Børneforsorgen, og set i Relation til de Vilkåar, som den hidtil har haft, er denne Betegnelse rigtig. Jeg er ogsaa overbevist om, at ud over Landet vil dette Forslag blive modtaget med megen Glæde af Børneforsorgens Venner.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Gerda Mundt: Det er med stor Tilfredshed og med megen Glæde, at vi fra Det konservative Folkepartis Side tager imod dette Lovforslag fra den højtærede Arbejds- og Socialminister om et stærkt forøget Tilskud til de forebyggende Børneforsorgsinstitutioner. Vi har fra vor Side, lige siden disse Spørgsmaal blev rejst — de var jo rejst længe inden 1919, da vi fik den første Lovgivning paa dette Omraade — været blandt de Pionerer, som fandtes i alle Partier, der er gaaet i Brechen for denne Sag og har vist Initiativ, og det har mange Gange været et ganske haardt Arbejde. Vi ved af egen Erfaring, hvor paakrævet denne Børneforsorg er, med Daghjem, Børnehaver og Fritidshjem, fordi der er saa mange Mødre, som har Arbejde uden for Hjemmet, og som derfor maa have et Sted, hvor de trygt kan anbringe deres Børn, medens de gennem deres Arbejde bidrager enten helt eller delvis til Hjemmets Opretholdelse. Men vi ved ogsaa, hvor vanskeligt det har været at faa disse Institutioner til at gaa rundt, da vi aldrig naaede op paa de 50 pCt. Statstilskud, som Loven oprindelig stillede os i Udsigt, fordi Tilskuddet var begrænset først til $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., siden til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og efterhaanden op til et Par Millioner Kroner. Der var i Virkeligheden altid i vore forebyggende Børneforsorgsinstitutioner Næringssorger, baade for Institutionernes Ledere, for Formænd og for Bestyrelsen. Det gjaldt om at skaffe Pengene, og Kravene steg, efterhaanden som ogsaa Kravene fra Sundhedsmyndighederne steg, og de var ikke uberegtigede; men det koster jo alt sammen Penge at føre det igennem. Og naar der efterhaanden kom flere Institutioner, som skulde dele Tilskuddet, blev der mindre og mindre til hver enkelt. I 1926 var Tilskuddet oppe paa 36 pCt., men saa gik det efterhaanden helt ned til 28 pCt.; nu under Krigen har det med Krisetillæggene været oppe paa 33 pCt. Der er imidlertid stadig meget vanskelige Kaar for de paagældende Institutioner, og det er jo saadan, at der blev mindre og mindre til hver enkelt, fordi Til-